

WSOY

Musse & Helium

KULTAJUUSTON
JÄLJILLÄ

MUSSEN JA HELIUMIN SEURASSA VIHITTY KOKO PERHEI
BEST-SELLER
Yli miljoona myytyä kirjaa

CAMILLA BRINCK

KULTAJUUSTON JÄLJILLÄ

OMISTETTU

Omistettu Maximille, Siggelle, Skruttille,
Mololle, Musselle ja Heliumille

Ruotsinkielinen alkuteos
Musse & Helium: Jakten på guldosten
Teksti ja kuvitus © Lindrizia AB
Teksti: Camilla Brinck, 2019
Julkaistu Lindrizia AB:n luvalla.

Kuvitukset sivuilla 3, 12, 14, 16, 23, 32, 35, 40, 47, 50, 67, 75, 78,
81, 88, 92, 104, 112, 120, 130, 139, 142, 149, 154, 157, 162, 171,
186, 191, 194, 201, 207, 210, 216, 230, 234, 237: Shen Fei

FoE: Jan Jäger

Kuvitukset sivuilla 10 ja 13 (vinjettikuva): Jan Jäger ja Marco Skoog
Kuvitukset sivuilla 19, 26, 43, 56, 58, 60, 64, 98, 107, 126, 133, 137,
167, 176, 178, 182, 188, 218, 219, 227 sekä etu- ja takalehdet: Ted
Ottosson

Suomenkielinen laitos © Kati Valli ja WSOY 2022
Werner Söderström Osakeyhtiö
ISBN 978-951-0-48804-1
Painettu EU:ssa

Musse & Helium

**OSA 2:
KULTAJUUSTON JÄLJILLÄ**

CAMILLA BRINCK

SUOMENTANUT KATI VALLI

Werner Söderström Osakeyhtiö
Helsinki

Hei taas, ihanat lukijat!

Minä täällä, Camilla. Olen vain leikkauttanut hiuksiani vähän ja värjännyt ne vaaleammiksi. Vaihtelu virkistää! Minullahan saattaa olla kolmannen kirjan ilmestyessä vaikka vaaleanpunaiset hiukset, kuka tietää!

Olen hurjan iloinen siitä, että juuri sinä pitelet käsissäsi Kultajuuston jäljillä -kirjaa, joka on toinen osa Mussesta ja Heliummista kertovaa viiden kirjan sarjaa. Kerron nyt lyhyesti, miten sarjan kirjat syntyvät. Musse ja Helium kertovat minulle seikkailuistaan, ja minä kirjaan kaiken ylös, jotta myös sinä voit lukea niistä. Hiiriystäväni puhuvat usein kolosta, joka ilmestyy seinään täällä meillä kotona, mutta minä itse en ole koskaan nähnyt siitä jälkeäkään.

Yhtä asiaa en minäkään voi kiistää: sitä, että juttu alkaa käydä tosi jännittäväksi...

Hauskoja lukuhetkiä!

Halauksin Camilla

SISÄLLYS:

Johdanto	13
Jälleen Ihmismailmassa	15
Tavaraa koko komppanialle	29
Maa maan sisällä	39
Kaksi uutta kaveria	53
Pikkiriikkinen salaovi	73
Menninkäinen nimeltä Mönni	85
Pahat henget	101
Räkärastraparvi	117
Galexudraanit tulevat	129
Korkeamman tason taikuutta	147
Houkuttelevia sienä	165
Vaaleanpunaiset elefantit ja marsalkka Murkku	181
Näkymätön silta	199
Kirppulaisten hyökkäys	215
Kesän ja talven rajalla	227

JOHDANTO

Kun viimeksi näimme Mussen ja Heliumin, he olivat paluumatkalla kuiskaustiiviistä talosta, joka nököttää keskelä järveä Eläinten valtakunnassa. Heillä oli kiire takaisin mantereelle ja linnakkeeseen, koska sieltä heidät lähetettäisiin taas Camillan luo Ihmismailmaan.

Muistatko, miten hiiret huristivat Toukkis-toukan pika-veneellä illan jo pimentyessä? Valitettavasti he olivat niin uppoutuneita omiin ajatuksiinsa, etteivät huomanneet ilkeitä jahtikyyhkyjä, jotka vakoilivat heitä puiden kätköistä.

Mussen ja Heliumin mieleen ei sillä hetkellä mahtunut mitään muuta kuin tarina, jonka Taa-Ta oli juuri kertonut heille: he olivat kuulleet vanhemmistaan ja kultajuustosta sekä siitä, että ainoastaan he itse voisivat pelastaa Eläinten valtakunnan pahoilta jahtikyyhkyiltä.

Onnistuvatko he vaikeassa mutta äärimmäisen tärkeässä tehtävässään? Hyppää sinäkin mukaan satuun, niin pääset ottamaan selvää siitä, miten pikku ystäviemme käy!

JÄLLEEN IHMISMAILMASSA

Mussesta ja Heliumista tuntui hyvältä olla jälleen Ihmiss maailmassa ja nähdä taas Camilla. He eivät kuitenkaan tienneet, miten pitkäksi aikaa saisivat jäädä.

Mussen vatsaa kouristi, kun hän ajatteli tehtävää, joka heitä alhaalla Eläinten valtakunnassa odotti. Hän tunsi suurta vastuuta siitä, että Eläinten valtakunnan tulevaisuus oli nyt hänen ja hänen sisarensa käsissä.

Helium sitä vastoin oli intoa täynnä. Hän odotti, että Taa-Ta lähettäisi pian seinään uuden kolon, jonka kautta he pääsisivät taas Eläinten valtakuntaan. Hän oli jo pakkannut. Hän ei ottaisi mukaan mitään muuta kuin hammasharjan ja hammastahnatuubin.

Mussea vähän ahdisti, kun hän näki Heliumin vähäiset varusteet. Itse hän tahtoi ottaa matkaan... no, ihan kaiken.

Päivä alkoi kääntyä iltaan, ja auringon säteet loivat lämmintä valoaan suoraan heidän viihtyisään pikku vaa- tekaappihuoneeseensa.

– No niin, katsotaanpa sitten, Musse sanoi ja rapsutti mietteläänä ohimoaan. – Mistä tietää, mitä kannattaisi olla mukana, kun ei ole aavistustakaan siitä, mitä kaikkea voi tapahtua?

– Kunhan et vain ota mukaan hirveästi tarpeetonta roinaa, Musse, Helium vastasi.

Musse vilkaisi nopeasti siskoaan ja jatkoi sitten tavara- laatikkonsa penkomista.

– Hiusharjan lisäksi tarvitsen neulepaitani ja jalkapal- loni. Ja totta kai myös keksipurkin ja hiiripelin siltä varal- ta, että pitkästyimme matkalla.

– Minä en kyllä usko, että ehdimme pitkästyä, Helium vastasi ja hymyili toiveikkaana.

Musse pudisteli hetken päätään. Eihän sisko tiennyt, mitä seikkailu toisi tullessaan. Miten hän siis saattoi sa- noa noin?

Musse kiipesi pienelle jakkaralle ja kurottautui kohti hyllyä, jolla säilytti keksipurkkiaan. Hän ei ihan ylettynyt purkkiin, joten hänen täytyi nousta varpailleen. Kun jak-

kara alkoi huojua, Helium jäi odottelemaan tömähdyistä, ja totta tosiaan... kohta kuului MUKS ja sen jälkeen jo tutuksi käynyt voivottelu.

– Voi peppuparkaani! Musse vaikeroi ja hieroi takapuoltaan.

– En usko, että Taa-Ta antaa sinun ottaa keksejä mukaan, kun lähdemme seikkailuun.

Musse puristi keksipurkkia rintaansa vasten ja painoi poskensa hellästi sen kylkeen.

– En ikinä päästä irti sinusta, hän kuiskasi purkille.

– Se jää nähtäväksi, Helium sanoi, kömpi mukavaan pikku rasiäsänkyynsä ja veti peiton korviinsa.

– Ai niin, tietenkin minun täytyy pakata mukaan myös tyynyni... ja peitto! Musse sanoi. – On tärkeää nukkua hyvin, jotta jaksaa päivän puuhissa. Ja tämä seikkailu vaatii varmasti reilusti unta.

Helium vain ravisti päätään.

– Olet sinä kyllä erikoinen tapaus, Musse. Monikaan hiiri ei pakkaisi mukaan yhtä paljon tavaraa kuin sinä, hän totesi unisena.

– Ai, ei vai? Musse vastasi ylpeyttä äänessään. – Mutta olet sinäkin erikoinen, sillä en tunne ketään, joka pakkaisi yhtä vähän kuin sinä.

Musse jatkoi mukaan otettavien tavaroiden etsimistä. Hänet valtasi ikävä tunne siitä, että hän oli unohtanut jotakin hyvin tärkeää. Samalla hetkellä Helium huomasi, että maton alta pilkotti jotain. Mikä se oli? Oliko se Mussen hiusharja?

Vastahakoisesti hän hyppäsi sängystään ja nosti harjan lattialta. Tiesihän hän, miten tärkeä se velipojalle oli.

– Entä tämä? Helium kysyi ja heilutti Mussen kalleinta esinettä hänen silmiensä edessä.

– Oi, juuri tuo minulla olikin mielessäni!

Musse nappasi harjan nopeasti Heliumin tassusta.

– Rakas harjani! hän sanoi ja alkoi heti harjata otsatukkaansa. Hän nautti joka kerrasta, kun harjakset liukuivat hänen upean, paksun turkkinsa lomassa.

– Tiedäthän sinä kuitenkin, ettei tuo ole tärkein esine, joka seikkailijalla pitää olla mukanaan? Helium kysyi.

Musse katsoi siskoaan kummissaan. Mitä hän tarkoitti? Mikä muka voisi olla tärkeämpi juttu kuin hiusharja?

– HAMMASHARJA, MUSSE! Helium huusi niin kovaa, että Mussen otsakiehkura lepatti.

Musse tunsu, kuinka hänen niskakarvansa nousivat pystyyn. Hyi olkoon, hän ajatteli.

Tottahan Musse tiesi, että hampaat täytyy harjata joka päivä, mutta hän ei pitänyt siitä yhtään.

– Olin kyllä ajatellut ottaa hammasharjan mukaan, tiedoksi vain, hän mutisi kantaessaan keksipurkkia lattialla kohoavaan isoon kasaan, johon hän oli kerännyt mukaan otettavat tavarat.

– Tuo keksipurkki, Helium aloitti mietteliäästi. – Miten ihmeessä se on täällä huoneessamme eikä ruokakomeroissa?

Musse selitti, että hänestä sitä oli paljon fiksumpaa säilyttää omassa huoneessa, koska silloin keksit ovat paljon

lähempänä siinä tilanteessa, kun sellaista tekee mieli. Helium kysyi uteliaana, tiesikö Camilla järjestelystä.

– Asiat, joista Camilla ei tiedä, eivät myöskään vaivaa häntä, Musse sanoi ja hymyili nerokkaalle ajatukselleen.

Mukava tunne oli kuitenkin lyhytikäinen, sillä seuraavassa hetkessä Helium kysyi, kuuliko Musse, kuka oli tulossa heidän huonettaan kohti. Sekä Musse että hänen ot-sakiehkuransa ponnahtivat pystyyn silkasta säikähdyksestä.

– Varjelkoon, Camilla tulee!

Heliumin oli pakko nauraa.

– Niinpä, ja keksipurkki tönöttää tuossa. Mitä ajattelit tehdä?

Musse alkoi säntäillä sinne tänne.

– Auta nyt ihmeessä, hän piipitti vetoavasti Heliumille, jonka naurusta ei tullut loppua.

Äkkiä Musse seisahtui niille sijoilleen.

– Minä tiedän! Menen seisomaan keksipurkin eteen niin, että Camilla ei näe sitä.

Nyt he kuulivat, että Camilla oli ehtinyt aivan heidän huoneensa oven taakse. Musse tyrkkäsi keksipurkin muiden lattialla lojuvien tavaroiden sekaan. Sitten hän nojautui muka rennosti rompekasaa vasten, vaikkei se tun-

tunutkaan kovin tukevalta. Tavarat alkoivat liikkua, joten Mussen piti nojautua vielä vähän taaemmaksi.

– Missä te olette? Mitä teette? Camilla huusi.

Musse katsoi Heliumia tiukasti ja supisi:

– Me vain siivoamme ja järjestelemme tavaroitamme.

Emme mitään muuta.

Helium nyökkäsi vastaukseksi. Siinä samassa Camilla työnsi päänsä vaatekaappiin.

– No mutta täällähän te pikku kullat olette, hän sanoi.

– Mitä te puuhaillette?

Musse vastasi salamannopeasti:

– Ööö... siivoamme!

Heliumin oli vaikea pidätellä nauruaan, kun hän katsoi Mussea, joka kenotti tavaraläjän päällä käyränä kuin banaani.

– Aivan, ja saanko esitellä: Mussen siivousasento! hän sanoi ja kumarsi kuin teatterissa viitaten tassullaan kohti Mussea.

Musse yritti olla kuin ei olisikaan, vaikka pelkäsi selkensä venähtävän ihan kohta.

– Seisot vähän oudon näköisesti, Musse, Camilla sanoi.

– Oletko kunnossa?

HEITTÄYDY MUKAAN PIENTEN SUURTEN SANKAREIDEN SEIKKAILUUN!

Mussen ja Heliumin maaginen matka alkaa toden teolla, kun Taa-Ta ja Korppikotriina-täti lähettävät hiirisarukset löytöretkelle ihmeelliseen Eläinten valtakuntaan. Jahdatesaan legendaarista kultajuustoa hiirisankarit kohtaavat sekä mahtavan kivoja otuksia että kammottavan pahoja olentoja. Lähimmät liittolaisetkaan eivät välttämättä kerro heille koko totuutta satuvaltakunnasta, vaikka vain he voivat pelastaa sen. Paljon on kiinni näistä vipeltäjistä, mutta Mussen ja Heliumin rohkeus ja huumori eivät petä koskaan.

Kultajuuston jäljillä on toinen osa viisiosaisessa seikkailu-sarjassa täynnä lämminhenkistä jännitystä, huumoria ja fantasiaa. Sarjan ensimmäinen osa on *Salaperäinen kolo*. Camilla Brinckin lastenromaanit on suunnattu 4–10-vuotiaille, ja sarja on ollut valtava menestys Ruotsissa.

”Viimeinkin tarina, joka on jännittävä ja hauska sekä lasten että aikuisten mielestä.”

7-vuotiaan Victorin kiitolliset vanhemmat

”Lapset eivät ole koskaan ennen olleet yhtä lumoutuneita mistään tarinasta niin kuin Mussen ja Heliumin seikkailuista. Me opettajatkin rakastamme niitä.”

Lena, esikoulun opettaja

